

**Oponentský posudek diplomové práce Marie Kuklíkové s názvem
*Život takový ale není***

„S každým novým zapíchnutím jehly je předchozí zpochybnitelné, a to další nejisté.“ To jsou slova autorky sochy, která nám umožňuje virtuální nahlédnutí do světa jiné osoby. Můžeme si v objektu představovat vložený nebo přepsaný niterný prostor osobního obsahu a zkoumat jeho charakter. Jde o akt proměny objektu v subjekt, který diplomantku při vrstvení jednotlivých svazků slámy dovedl k přemýšlení o podmínkách a hledání individuální cesty k smysluplnému životu. Carl Gustav Jung napsal: „Když pracujeme rukama, dostáváme se do kontaktu s nevědomím.“ Zní to sice hodně nadneseně, ale můžeme připustit přirovnání k podobnému stavu, kdy dochází k napojení se na nevědomé složky, části nás samých. Je to osvobozující stav. Je důležité, v jakém rozpoložení se mysl nachází, na co navazuje a jakým směrem se otevírá. Je důležité si uvědomit, že věci se definují tím, jak jsou dělány.

Autorka pracuje s formou pletené schránky ženského těla, propadající se místy v deformovanou hmotu zachovávající si základní tvary. Symbol ženy a matky se tu ve své monumentálnosti spojuje s odkazy životodárnosti a magické moci často zobrazované ve spirituálních rituálech starých náboženství. Vnitřní dynamika sochy je tím, co nás oslovuje nejvíce, ukazuje vlastní tíhu materiálu a jeho pravidla. Dílčí nejistota v objektu se ukazuje jako důležitý moment v přemýšlení nad hledáním experimentů a přístupů. Je širokým polem mezi předvídatelností a nejistotou, nestabilitou a relativní rovnováhou. Socha sama o sobě se stává procesem, který nedochází ke klidovému stavu. Zvolením méně stálého materiálu je zviditelněno autorčino vědomí zániku a konečnosti.

Za důležité považuji aktivitu společného svazování slámy, kdy přátelé diplomatky pomohli splétat fragmenty sochy. Oceňuji tak propojení v procesu práce a odkrývání principu hledání jistoty, trpělivosti, soustředěnosti a vytvoření komplexnosti situací navazujících na společné sdílení informací, zkušeností a zážitků. To, že něco vzniká, je důsledkem sítě vztahů a souvislostí. A také vše, co je zahrnuto v naší existenci, je přítomno v našem počínání. Autorce se podařilo nás díky své práci do svého stavu přemýšlení vtáhnout a oslovit. A to považuji za nejdůležitější.

Doporučuji diplomantce udělení titulu MgA. a navrhuji ji hodnotit známkou výborně (1).

V Kladně dne 28.5. 2023

Dagmar Šubrtová